

Bolesław Ginter

Dąbrówka, pow. Włoszczowa. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 4, 9-10

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BISKUPIN, pow. Żnin

patrz wczesne średniowiecze

Stanowisko 18

BRODNICA, pow. Poddębice

patrz wczesne średniowiecze

DĄBRÓWKA, pow. Włoszczowa

Katedra Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie

Stanowiska 1, 2, 4.

Badania prowadził dr Bolesław Ginter. Finansował Uniwersytet Jagielloński.

Pierwszy sezon badań. Materiały schyłkowo-paleolityczne i mezolityczne.

Wykonano trzy wykopy, o powierzchni: jeden około 3 arów i dwa około 6 arów. Wykopy dostarczyły od kilkuset do ponad tysiąca wyrobów krzemienych, występujących z reguły w warstwie współcześnie nawianego piasku. Wszystkie wykopy usytuowano w partiach stokowych łańcucha wydm biegnącego z północnego zachodu na południowy wschód. Odległości pomiędzy wykopami wynoszą ponad 100 metrów.

Rozkopane stanowiska zawierają materiały w układzie rozproszonym bezkrzemienicowym. W pewnych wypadkach niewykluczone, iż układem pierwotnym inwentarzy był układ krzemienicowy, następnie zaburzony, lub zniszczony.

W poszczególnych stanowiskach odkryto elementy różnokulturowe mezolityczne i znacznie mniej liczne elementy zapewne schyłkowo-paleolityczne. Z kultur mezolitycznych reprezentowana jest kultura komornicka i janisławicka. W każdym z wykopów wystąpiły trapezy, świadcząc o stosunkowo młodym wieku elementów mezolitycznych. Schyłkowy paleolit reprezentowany jest przez uszkodzony liściak i serię drapaczy o charakterze tarnowiańskim. Pojedynczym okazem, który należałoby zaliczyć do neolitu jest grocik sercowaty retuszowany powierzchniowo i przykrawędnie.

DĄBRÓWKA, pow. Włoszczowa

Katedra Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie

Stanowisko 3

Badania prowadził dr Bolesław Ginter. Finansował Wojewódzki Konserwator Zabytków w Kielcach.

Pierwszy sezon badań. Osada z okresu mezolitu.

Stanowisko położone jest na południowo-wschodnim stoku dużej, częściowo rozwianej wydmy. W pobliżu kulminacji wystąpiła zwarta krzemienica o średnicy kilku metrów, zawierająca kilkaset wyrobów krzemiennych, zalegających w warstwie bielicy i w górnych poziomach iluwalnych gleby typu bielicowego. Dalsze kilkaset wyrobów zalegało w pewnym rozproszeniu, na stoku wydmy, w warstwie współcześnie nawianego piasku. Pochodzą one z uszkodzonej części krzemienicy.

W wykopie o powierzchni około 2 arów znaleziono ogółem ponad 1 100 wyrobów krzemiennych w tym 11 rdzeni i około 80 narzędzi. Wśród nich zdecydowanie przeważają zbrojniki, bardzo zróżnicowane pod względem typologicznym. Na uwagę zasługuje dopasowanie do siebie około 100 wyrobów tworzących składanki wiórów i odłupków z rdzeniami, wiórów z narzędziami, wiórów i odłupków między sobą i narzędzi z rdzeniami. Ponad 80 proc. wyrobów wykonana jest z krzemienia czekoladowego, reszta z krzemienia narzutowego, kredowego, bałtyckiego i krzemienia jurajskiego.

Odkryty inwentarz należy interpretować jako przemysł — krzyżówkę typologiczną elementów kultury janisławickiej i kultury chojnicko-pieńkowskiej, zaś na podstawie występowania kilku trapezów datować na okres atlantycki, najpewniej na jego pierwszą połowę.

EŁK

Zespół do badań etnogenezy Słowian
w Polsce północno-wschodniej Instytutu
Historii Kultury Materialnej
Polskiej Akademii Nauk.

Badania prowadził mgr Jan Trzeciakowski. Finansował PAN.
Drugi sezon badań. Stanowisko otwarte, piaskowe, nad jeziorem z okresu schyłkowego paleolitu (i mezolitu?).

Stanowisko było wstępnie badane w ub. roku. Zajmuje ono obszar ok. 4 ha pomiędzy Jeziorem Ełk i Szarki. W jego sąsiedztwie występuje kilka innych stanowisk, w tym dwa o podobnym do niego charakterze kulturowym.

W czasie prac wykopaliskowych założono 3 wykopy o łącznej powierzchni 202 m² oraz 50 sondaży zwiadowczych.

Wykop usytuowany na plateau, ok. 30 m od krawędzi wysoczyzny, dostarczył bardzo bogatego i dobrze izolowanego w przestrzeni skupienia zabytków. Skupienie posiadało kształt nieregularnego owalu o wymiarach 9×6 m. Jego inwentarz liczy 4 693 zabytków krzemiennych, w tym 444 narzędzi i zbrojników oraz 140 rdzeni i odpadków technicznych specjalnej obróbki rdzeni wiórowych. W skupieniu znaleziono też 2 obłupnie